

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614216384/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Moradser, alle de nøgne Sletter, der have fortrængt vore prægtige Skove, alle de nye Huse, der ere byggede, paa det Bønderne kunne sidde med bedrøvede Ansigter deri og længes efter de gamle igien. Men kom nu, jeg er reden over tre Miil for at see Adalberts glatte Ansigt igien, men deraf kan jeg dog ikke leve.«

»Du seer, Oberst Czernim har ikke forandret sig,« sagde Casimir.

»Jeg ligner Casimir, ligesom en Tydsker ligner den Søn, han har faaet i Paris,« sagde Czernim, »han er behændigere, og klæder sig bedre, end jeg, og er der til en større Nar, det er den hele Forskiel.«

Nu kom de til det Sted, hvor den gamle Soldat sad i Græsset, og ventede paa dem. Casimir gav ham da hans Klæder igien, og kastede desuden to Ducater i hans Hat. Den Gamles Øine straaede af Glæde, da han saae Guldet, men Casimir skyndte sig bort, og hans forrige Munterhed var igien forsvunden. »Gives der nogen større Ulykke, end saaledes at miste det ene Been?« sagde han. — »O ja, man kan miste dem begge to,« svarede Oberst Czernim.

Nærvæd Slotsporten mødte de en Dominicanermunk med et udtryksfuldt Ansigt. Han hilsede ydmygt, og heftede et Par drømmende Øine paa Adalbert. — »Det er Pater Vincent fra Krakau,« sagde Casimir; »han er Alexandras bedste Ven, og kommer her to Gange om Ugen, for at læse Messen i Capellet.«

»Ja, ja, jeg kiender dem nok, disse Munke,« sagde Czernim, »de ere kun Milepæle paa Veien til Saligheden, thi med udstrakte Fingre vise de hen til Maalet, men selv røre de sig ikke af Stedet.«